

Dagsöversikten.

Perét fransk konseljpresident? — Confédération Générale du Travail upplöses.

Den franska kabinettskrisen är ännu olöst och ryktena om vem som skall bli Leygues' efterträdare äro fortfarande svävande. Millerand började i går på förmiddagen de överläggningar med representativa politiker, som föregå utnämningen av ett nytt kabinett. Förutom senatens och kammarens presidenter har han mottagit Viviani, Poincaré, Briand och åtskilliga politiska partiledare, av vilka särskilt nämnas socialradikalernas ledare Herriot och Arago, president för den viktigaste gruppen i kammaren, vars mycket inflytelserike medlem Bonnevey spelade en avgörande roll, då han uttalade sig mot kabinettet Leygues. Man tror, att Millerand under gårdagen skall ha kallat till sig den person, han slutligen utväljer, antagligen Raoul Péret, vilken, efter vad det säges, har för presidenten utpekats av flertalet av de konsulterade politikerna. De skäl till tvekan, som Raoul Péret anfört, då några parlamentsmedlemmar ville tvinga honom att antaga det erbjudande, som de väntade från Millerands sida, torde emellertid kvarstå. Under sådana förhållanden försätter man i parlamentariska kretsar att med sympati omfatta ett kabinett upptagande personer i dominerande ställning, sådana som Poincaré, Briand och Viviani. Briand har förklarat sig beredd att samarbeta i ett kabinett Péret. Viviani avböjer emellertid varje portfölj, då han anser, att hans vänsteruppfattning icke överensstämmer med den nuvarande kammarmajoritetens. Poincaré håller sig avvaktande.

För ögonblicket synes alltså Pérets, den nyvalde kammarpresidentens namn stå i förgrunden.

De tyska tidningarna innehålla långa artiklar om den franska krisen. Man är ense om att densamma innebär en seger för den franska nationen och kommer att resultera i utnämmandet av en ministär, som gentemot Tyskland iaktar en mera aggressiv och mot England en mera bestämd hållning. Berliner Tageblatt framhåller särskilt att det nationella blocket tydligen vill ha en av sina mest representativa medlemmar som Frankrikes ombud vid ambassadörkonferensen. Vorwärts konstaterar, att Leygues lika väl som Millerand, för Tyskland betydde ett "mindre ont" än t. ex. Poincarés eller Barthens utnämning till konseljpresident skulle innebära. Tidningen nämner möjligheten av en kammarupplösning för klargörande av den politiska situationen. En sådan synes emellertid ej sannolik, då den ju skulle fullständigt svära mot den franska parlamentariska praxis; för densamma behövs ju även, som bekant, senatens samtycke.

Den högtkonservativa Londontidningen Morning Post har en intressant kommentar till den franska krisen. Tidningen framhåller såsom nästan säkert, att det nya franska kabinettets utrikespolitik skall baseras på ett fullständigt genomförande av Versaillestraktaten och motstånd mot bolsjevismen. Ett veckans samarbete på dessa punkter bör vara möjligt mellan England och Frankrike. Frankrikes hållning mot Tyskland skriver nämnda tidning är icke blott logisk utan även berättigad. Engelsmännen böra, heter det, komma ihåg, att Rhén är en engelsk gräns lika mycket som en fransk och med sympati mottaga de åtgärder, som föreslås av franska statsmän för att rädda den västeuropeiska civilisationen. Morning Post slutar med att förordja på nytt en ombildning av franskt- engelska ententen till en allians.

Senare meddelas att Millerand uppdragit åt Perét att bilda det nya kabinettet. Perét har i princip åtagit sig uppdraget men skall senare lämna definitivt svar. Raoul Perét är som bekant deputerad i kammarens nyvalde president och spelade en betydande roll vid ministerkrisens framkallande. Han är en relativt ny man i fransk politik och har icke i olikhet mot övriga kandidater till konseljpresidentposten förut beklätt densamma. Det kan i detta sammanhang omnämnas,

att enligt vissa rykten den franska ministerkrisen skall leda till ett uppskjutande av den interallierade konferensen, möjligen till in i februari månad. Berliner Tageblatt meddelar en uppgift om att Lloyd George redan skall ha låtit avbeställa de rum, som han abonnerat i Hotel Claridge i Paris.

Ett betydelsefullt domslut har träffats i Frankrike, i och med den stora fackföreningsorganisationens, Confédération Générale du Travail upplösning. Åtalet mot densamma inleddes i maj 1920 efter järnvägstrejken. C. G. T. förmådde då järnvägsnämnen att inställa arbetet i avsikt att genomdriva en förändring av regimen vid järnvägarna. I domstolsutslaget förklarar, att C. G. T. vid detta tillfälle samt genom att tillåta upprättandet av vissa olagliga syndikat överskridit sin lagliga befogenhet. Från håll, där man står på C. G. T:s sida, framhålls, att denna dom avkunnats från rent juridiska synpunkter, men att det skulle vara lämpligt att taga hänsyn till den politiska situationen och C. G. T:s planmässiga ansträngningar för bekämpandet av den bolsjevikkiska propagandan. C. G. T. offentliggör ett manifest, vari protesteras mot domstolsdekreten om landsorganisations upplösning. Man fastslår, att C. G. T. skall fortsätta att leva, då arbetarna icke komma att tillåta dess upplösning, och en vädjan riktas till arbetarna härom.

Den ryska antibolsjevikkongressen i Paris har antagit ett antal resolutioner, vari förklarar, att Ryssland aldrig skall erkänna bolsjevikerens tyranni som en laglig myndighet. Av bolsjevikerens avslutade handelsfördrag böra revideras, och skulder, som Ryssland före år 1917 ådragit sig i utlandet, skola underkastas undersökning av en internationell konferens. Vidare protesteras mot att bolsjevikerne lämnat koncessioner åt utlänningar, mot skingrandet av Rysslands skuldreserver och mot att utlänningar göra sig medskyldiga i dessa handlingar.

K. m. t. har förordnat generaldirektören F. V. Hansen att vara ombud för Sverige vid den allmänna konferens rörande kommunikations- och transiteringsfrihet, vartill Nationernas förbunds råd utfärdat inbjudan till förbundets medlemmar att sammanträda i Barcelona den 21 instundande februari.

Vidare har k. m. t. förordnat byråchefen vid statens järnvägar N. J. Ahlberg, ingenjören P. G. Hörnell och byråsekreteraren i utrikesdepartementet K. I. Westman att i egenskap av särskilda sakkunniga biträda den utsedda representanten.

Av de handlingar i ärendet, som äro offentliga, framgår att konferensen kommer att erhålla till uppgift bl. a. att organisera en ständig kommitté för kommunikationsfrågor ävensom att utarbeta förslag till de åtgärder, som förbundsmedlemmarna böra vidtaga i och för utförandet av den del av förbundsaktens art. 23 e, rörande kommunikations- och transiteringsfrihet samt de i Versailles-traktatens artiklar 338 och 379 omnämnda allmänna överenskommelser rörande den internationella ordningen för transitering, hamnar, vattenvägar och järnvägar. Den nämnda ständiga kommittén är avsedd att vara ett rådgivande och tekniskt organ med uppgift att undersöka och framlägga förslag till lämpliga åtgärder för att under alla förhållanden säkerställa kommunikations- och transiteringsfrihet.